

ikke maa modtage Offer, men man maa nok offre til Retsbetjentens Fuldmægtig. Retsbetjenten sidder dog paa Dommersædet, og det er derfor et meget farligere Sted at offre paa. Se paa Tolbvesenet! En stakkels Tolbbejant maa ikke eie en Aktie i noget som helst Fartøj paa Grund af den Fare for Statskassen, som deri kunde ligge for, at han ikke varetog sin Embedspligt tilbørligt. Udvid disse Tanker til at gjælde i Retsffæver, og De ville da se, at man vil komme til at gjøre ganske anderledes indgribende Forandringer i Fuldmægtigenes og Kontorbetjentenes Stilling, end man nu gjør her ved Forslagene under Nr. 33 og 35. Jeg skal altsaa gaa ind paa at stemme for Forslaget under Nr. 34 til § 32, forudsættende, at enten den ærede Minister eller Udvalget selv til 3die Behandling kompletterer det med, hvad der bør sættes til for at gjøre det overensstemmende med Konkursloven, som vi jo i dette Punkt agte at følge. Jeg vil tillade mig at udtale et Par Ord overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen), som i saa høi Grad holdt paa, at Kreditorerne ikke paa nogen Maade skulde være værre stillede overfor en Mand's Arvinger, end de havde været det overfor Manden selv. Derfor det ærede Medlem holder meget stærkt herpaa, forstaar jeg ikke, at han kan holde stærkt paa, at Pengene til Kreditorerne ikke skulle betales til rette Forsaldstid. Det er netop ham, der har været den første Forslagsstiller til denne Ændring, men naar han holder paa dens Konsekvenser, kan han ikke holde paa sit Forslag under Nr. 46, thi enten maa det være urigtigt i det ene Tilfælde at tage saa stærkt Hensyn til Kreditorerne, eller ogsaa maa det være rigtigt ligeledes at tage Hensyn til dem i et andet Tilfælde. — Da de øvrige Punkter, jeg kunde have Anledning til at tale om, efter min Overbevisning ville blive omtalte af andre Medlemmer, skal jeg hermed slutte.

H. Madsen: Jeg skal indfrænte mig til kortelig at omtale nogle saa Punkter, og jeg tror saameget bedre at kunne gjøre det, som der ikke er nogen væsentlig Meningsforskjel tilfiede med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, hverken mellem Udvalget eller med den ærede Minister, naar vi undtage disse enkelte Punkter. Det første Punkt, som jeg saaledes kommer til at omtale, blev ikke lidet kritiseret af det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), hvilken Kritik tilbørlig blev tiltraadt af den høitærede Minister, som endog gik noget videre. Dette Punkt er det i Ændringsforslaget Nr. 5 opførte, hvorved der tilsigtes, at enkelte eller saa Arvinger, som forlange offentligt Skifte, efter at Boets Arvinger allerede i Forveien have været enige om, at der skulde foretages privat Skifte, skulle forlods betale Halvdelen af de derved forarsagede Omkostninger. Det ærede Medlem for Sørs Amts

2den Valgkreds yttrede derimod, at det kunde have sine Banskneligheder, idet de mange Arvinger kunde drille den ene, og saa var det Uret, at han skulde betale for at blive fri derfor, og den høitærede Minister udtalte, at han ogsaa fandt, at det var ubilligt, at Nogen kunde komme til at give en Bøde, fordi han forlangte sin lovlige Ret. Jeg kan forsaavidt tiltræde denne Tanke, men jeg tror, at Sagen ogsaa kan ses fra et andet Synspunkt, og det er netop dette, der har ledet mig til at være med til at stille det omhandlede Ændringsforslag. Det kan nemlig ligesaa godt tænkes, at de enkelte Arvinger i et Bo, naar de se, at de muligvis ved at forlange offentligt Skifte og derved udhale Boet kunne forarsage de andre Arvinger et ikke ringe Tab, idet disse derved ville blive udsatte for i temmelig lang Tid ikke at kunne komme i Besiddelse af de Midler, som ellers kunde tilfalde dem, kunne falde paa at forlange offentligt Skifte for derved at lægge et Tryk paa de Vedkommende. Jeg føler mig overbevist om, at der ogsaa kan gives Tilfælde, hvor de andre Arvinger ville kunne komme i den Stilling, at de, for at undgaa de ved offentligt Skifte foranledigede Omkostninger og for tillige at opnaa det store Gode at faae Boet udleveret noget tidligere, maa yde de enkelte Arvinger, der stille et saadant Forlangende, et ikke lidet Bederlag, for at de skulle frafalde denne deres Fordring. Jeg veed nu vel, at Modstanderne af dette Forslag ville møde os med den Bemærkning, at Saadant er ulovligt; det indrømmer jeg meget vel, men for saa vidt der bliver truffet en mindelig Overenskomst med Hensyn til dette Forhold, er jeg overbevist om, at det vilde være aldeles umuligt for Loven at ramme slige Tilfælde. For at det ikke skal kunne indtræffe, er det, at jeg er gaaet med til at stille Mindretalsforslaget under Nr. 5. Jeg kan ikke Andet end yderligere anbefale det, og har saa meget mere Grund dertil, som ærede Medlemmer ville se, at jeg ogsaa havde paataent at stille et Ændringsforslag i lignende Retning, hvilket Forslag imidlertid er blevet taget tilbage, væsentligt af den Grund, at jeg har indset, at det vilde berede Skifteretten ikke saa Banskneligheder allerede paa et saa tidligt Stadium af Behandlingen af Boet, at udøve et virkelig og sandt Skjøn over, hvorvidt et saadant Forlangende er berettiget eller ikke. Men jeg tror, at lige saa vist som det kan volde Banskneligheder paa dette Tidspunkt, ligesaa billigt er det at forbyde, at de Enkelte, der opstille et saadant Forlangende og allerede i Forveien ere gaaede ud paa at ville have privat Skifte, komme til at erlægge indtil Halvdelen af Omkostningerne forud. Jeg tror endogsaa, at det er en billig Hensættelse, der i saa Tilfælde paalægges dem, og jeg skal derfor meget anbefale dette Forslag. — Det næste Forslag, jeg kommer til at omtale, er Forslaget under Nr. 14, som væsentligt er et Fremstridt i